

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 124.949 van 3 november 2003
in de zaak A. 111.790/XIV-7008.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat K. BLOMME,
 kantoor houdende te 8820 TORHOUT,
 Karel de Ghelderelaan 5

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van XXX nationaliteit, op 19 oktober 2001 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 september 2001 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 7 maart 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gelet op de beschikking van 27 november 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 7, § 2, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het voorlopig advies opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van dat voorlopig advies aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 18 augustus 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 oktober 2003;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. BLOMME, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur E. VISSERS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX bezit de XXX nationaliteit. Hij komt in België binnen op 9 augustus 1999 waar hij zich op 11 augustus 1999 vluchteling verklaart.

1.2. Op 7 maart 2001 wordt aan verzoeker een beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van verblijf betekend, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 24 september 2001 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van verblijf van 7 maart 2001. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“U bent een XXX staatsburger uit T. en verklaart in uw land problemen gekend te hebben omwille van uw activiteiten voor een niet geregistreerd bedrijf. Volgens uw verklaringen op het Commissariaat-generaal op 17 september 2001 hield u zich sinds 1995 bezig met de handel in kleurmetalen. Het bedrijf waarvoor u werkte, was niet geregistreerd omdat de handel in dergelijke waren verboden en dus illegaal is. Begin 1998 werd een vracht van uw bedrijf door de politie onderschept. Als gevolg daarvan werd uw bedrijf ontdekt en het voorwerp van een politie-onderzoek. Van dan af stond u onder grote druk. U wist dat de politie u zocht omdat u had deelgenomen aan illegale praktijken. Daarnaast werd u via dreig telefoons bedreigd door onbekenden die u uit de weg wilden ruimen omdat u van teveel details van het illegale gebeuren op de hoogte was.

Op 13 april 1998 werd u 's nachts door onbekenden neergeschoten. U werd ernstig gewond en moest verschillende keren geopereerd worden.
De dreigtelefoons bleven doorgaan en u kon bij de politie geen hulp gaan zoeken omdat deze u wegens uw illegale activiteiten onmiddellijk zou arresteren en gevangen zetten. Uit angst dat men u uiteindelijk zou vermoorden, besloot u dan uw land te verlaten.
Op 6 augustus 1999 reisde u samen met uw echtgenote naar M., vanwaar u op 7 augustus samen naar België vertrok.
Op 11 augustus 1999 vraagt u in België asiel aan.
U bent in het bezit van uw XXX internationaal paspoort en uw huwelijksakte.
Er dient te worden vastgesteld dat de door u aangebrachte problemen geen enkel verband houden met de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie.
U verklaart problemen gekend te hebben omwille van uw betrokkenheid in illegale handel maar stelt op geen enkel moment dat deze problemen een gevolg waren van uw ras, nationaliteit, godsdienst, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep.
De problemen waarvoor u uw land verliet, situeren zich in de strafrechtelijke sfeer en vallen niet binnen het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie.
Bijgevolg blijkt uit onderzoek van uw dossier dat er geen elementen aanwezig zijn die in uw hoofde het vermoeden van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie doen ontstaan.
De door (de) u in het kader van uw asielpcedure neergelegde documenten (internationaal XXX paspoort, huwelijksakte, intern en internationaal paspoort echtgenote, geboorteakte kind, brief van moeder dd. 9/05/'01) wijzigen hetgeen hierboven uiteengezet werd niet. Een deel ervan slaat immers enkel op de identiteit van uzelf en uw familie en deze staat hier niet ter discussie. De brief van uw moeder tenslotte is een bron van private aard en kan als dusdanig niet als objectief bewijs voor uw asielaanspraak weerhouden worden.”.

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2. Overwegende dat, wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, verzoeker stelt:

“1. Verzoeker heeft zich reeds goed geïntegreerd in de Belgische Maatschappij. Hij doet ernstige pogingen om goed Nederlands te spreken.
2. De echtgenote van verzoeker is in België bevallen van een kindje. Het is van essentieel belang voor de normale ontwikkeling van het kind dat dit kan opgroeien in een rustige omgeving, zonder dagdagelijks geconfronteerd te worden met vervolgingen allerhande van zijn vader.”

2.3. Overwegende dat luidens artikel 3, 5°, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de feiten moet bevatten die kan aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing de

verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat deze bepaling zo dient te worden opgevat dat de verzoekende partij zich niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar integendeel zeer concrete gegevens moet aanvoeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan;

2.4. Overwegende dat verzoeker in zijn summiere uiteenzetting wijst op zijn integratie in België, op zijn pogingen om Nederlands te leren en op de geboorte van zijn kindje; dat het aldus aangevoerde “nadeel” niet rechtstreeks voortvloeit uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing;

2.5. Overwegende dat uit het voorgaande gebleken is dat niet voldaan is aan de tweede cumulatieve voorwaarde vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drie november tweeduizend en drie, door :

de HH.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
	K. VANHOUTTE,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

A. BEIRLAEN.